

Вѣстникъ „Смѣшлю“
Издава всяка Сѣбота.
Редакцията и Администрацията ся
намираватъ въ печатницата на в.
„Българско Знаме“ при
Издателя и Отговорника:
Ив. Дочковъ.
Единъ листъ: едно грошче.

С М Ъ Ш Л Ю .

Цѣната на „Смѣшля“ е:
За цѣла година:
въ южна България 2 рубли нови
въ сѣвер. България 2½ руб. нови
За 6 мѣсеци:
За отсамъ Балкана 5 франка.
За отатъкъ Балкана 6 лева
Така и за другитѣ България, кои-
то сѣ извънъ отъ нашия синуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНИЙ.

? РАЗВѢСТІЕ ?

Съ което се обажда на всички-
тъ ни абунати безъ разлика на на-
родностъ и полъ, отъ гдѣто и коя-
то Българска държава да сж; т. е.
отъ Автономіята, отъ Българията,
отъ Доброджанската България, отъ
Македонската България, отъ Нишко-
Пиротската България, отъ Одрин-
ската България и пр. и пр., да сто-
рятъ мукалъ и сами да му на-
мѣрятъ колая да си внесжтъ Газе-
та-парасж; защото това кѣщо не
иска голымъ и философски умъ. Дѣ-
до ви Смѣшлю и за туй ли да ви
учи? Я помислете до сега Той за
какво и защо не ви е расправялъ я?
А колкото за газета-парасж, той
оставя сами да му намѣрите колая.
Какво ще му сторивж; за Америка,
Калифорния, Австралия, Чилъ-и-Ма-
чунъ, по цѣлъ свѣтъ, подъ земята, подъ
морето, пощи парѣдени и групове при-
ети, а въ нашитѣ прокопцани и извали
многочислени Българи, които се
раздѣлени една отъ друга съ по поло-
вина ендазе расстояние, ни поща ни
възели!? Блазъ на нашитѣ Министри
и Директори, че знаятъ само дифици-
ти да приваятъ! сиречь по турски:
хазне-бошадапаръ!

КАШАНИЦАТО

по

Ивановъ День

Коледувахме, суровакахме, дой-
де най-сетнѣ денътъ да окжпимъ
и абонатитѣ си. Нѣ отъ гдѣ да
захванемъ, кждѣ да ги намѣримъ,
и кого най-напрѣдъ да окжпимъ?
Ихъ, да се не види макаръ, че какъ-
къвъ пакъ мъченъ въпросъ?!.....
Отгдѣ да захванемъ! Ха-ха-хааа!
Чакъ сега ни дойде на пустото пи-
ни умътъ! Ще захванемъ отъ сто-
личнаго града Пулпудена, ще за-
хванемъ отъ главата до гдѣто при-
стигнемъ до петитѣ на краката.
Ахъ, че какъвъ хубавъ, какъвъ
приятенъ день за Смѣшля! День,
въ който той ще кръсти мнозина
въ православнитѣ води и ще ги
направи истински православни па-
триоти! День, въ който той ще се
яви въ видъ на гълъбъ надъ гла-
витѣ на мнозина, ще трепне съ
крилата си, ще имъ свали кепета-
та, ще ги тошне въ ледоветѣ на

Марица и ще извика: *елици въ
Смѣшля и въ народа крестисте ся,
въ Смѣшля и въ народа облъкосте
ся. Аллилуия* (трижди). Слѣдъ ка-
то ги извади изъ водата измокрен-
ни като мишки и треперящи съ
кълцание зжбитѣ си отъ студъ, ще
имъ надѣне дебели шинели, мун-
дири и каскети и ще се провикне
та голѣмо и мало, глухо и нѣмо,
слѣпо и хромо да гу чуе: *сиу сунъ
сынове мои возлюбленни о нижше
благоволивъ.*

Слѣдъ това окживание и кръ-
щаванне ихъ, да сте отнѣгдѣ, че
да видите бача си Смѣшля въ какъ-
ва неисказанна и неописана радостъ
ще се намѣри. Царвудитѣ му, кал-
пакътъ му и колкото косми има
по кожухътъ му, всички ще се смѣ-
ятъ отъ радостъ за голѣмата му
сполука, а заедно съ него ще под-
скачатъ отъ радостъ и всички лю-
бящи неговата политика!

Кои то ще се въспротивятъ на
неговото кръщаванне съ вода, той
ще напѣлни бѣчвата си съ катранъ
и тамъ ще ги потопа и кръсти, а
послѣ ще ги запали да горятъ ка-
то *катран-толумларъ* за освѣтле-
ние на мнозина по градоветѣ и по
селата, гдѣто се можли да прѣка-
ратъ анти-православнитѣ си мисли.
И послѣдняя будетъ горшая первая!

Внимание прочее за да можете
всички да се кръстите съ вода и
да земете не само Смѣшлювата,
нѣ и народната благословия. И слѣдъ
като получите чрѣзъ водата *паки-
рождението* т. е. благоволенieto на
народа, да можете да придобнете
първата му къмъ васъ любовь, ко-
ято изгубихте съ първоначалнитѣ
си грѣхъ т. е. съ надѣване на-
родо-убийственни *кепета*. Аминъ,
данъ не остане ни единъ, такъвъ
упоритѣ сукниъ синъ!

СМЪШЛЮВА РЕВИЗИЯ

по

Праздницитѣ.

Съ стоение, братя, работа не
се върши. Рѣкохъ и азъ като дру-
гитѣ вѣстникари да не излъжъ
прѣзъ праздницитѣ, а да си погу-
ляя малко, нѣ господарьтъ ми не
ме остави. Хапнжхъ, сръбнжхъ и
хайде пакъ надѣни царвудитѣ и
припкая да се учишъ що става по

свѣтътъ. Казвамъ по свѣтътъ за-
щото и ние сме частъ отъ свѣтътъ-
тъ. Менъ едно врѣме тѣй ме уче-
ше даскалътъ, когато пишахъ съ
покетъ на песькътъ по чиноветѣ,
и когато за незнаяние нѣкоя бук-
ва ме туреше на колѣнѣ съ вдиг-
накти ржцѣ на горѣ и съ една теж-
ка дървена таблица въ тѣхъ, а подъ
колѣнѣтъ ми едри камъчета отъ
песькъ. Този страхъ като е въплъ-
тенъ вече въ сърдцето ми, не мо-
жж да се обѣгамъ и да не мит-
камъ. Щешъ нещешъ, искашъ не-
искашъ нѣма кой да те пита. Нѣ
пейсе, здравие на Васъ, кучето отъ
що остарѣва? — Отъ ходение и отъ
литканне. Ето каква орисница е
орисала дѣда Ви Смѣшля... отъ
ходение и отъ литканне да се не
оттърве догдѣто бжде живъ.

Да Ви расправямъ пд-надѣлго
и по нашири за сѣдбата си, то е
излишно, само ще Ви кажж, че ре-
визията ми по праздницитѣ бѣше
една отъ най-сполучливитѣ, защото
Латинецътъ напраздно не е казалъ
in vino veritas т. е. въ винцето
се намира истината. Човѣкъ кога-
то сръбне тогава му дохожда ума
и дума, тогава исказва сърдцето
си и тогава ще го узнаешъ що
мисли.

При всичкитѣ строги заповѣди
(?) да се не отварятъ механитѣ и
казината по праздницитѣ, обаче ав-
таномня бу я кой те пита, кой
те рита, механитѣ и казината отъ
вѣкний другъ пакъ бѣхж пд-наки-
чени и пд-освѣтлѣни! А пѣлни до
нѣмай кждѣ вече. Вжтрѣ отъ вѣ-
кое съсловие хора: голѣми и мал-
ки, мъжески и женски, чиновници
и чиновничета, учители и ученици,
бащи и дѣца... съ една рѣчь
градоветѣ и селата бѣхж се испри-
несли и почти заселили въ тѣхъ.
Викове кръсѣци до Бога. Благосло-
вии, проклѣтии, критики, игри, пи-
тиета, плюсници и незнамъ още
какви си тюрлю-тюрлю моди цере-
монии, етикети и комплименти пѣл-
няхж тѣзи свети (?) заведення!
Единъ вика: донесъ *тавле*, другъ
— донесъ *домино*, третий — донесъ
сжщитѣ питиета, четвъртий — дай
ни *скалбилъ каяларъ*, петий — праз-
денъ ли е *билярдътъ*, шестий — се
кара, че другарьтъ му вмѣсто да
мѣсти *дюртъ джесаръ* той мѣстилъ
дио-шешъ та му земалъ играта и

пр. . . . На този поглед азъ извикахъ: олеле, Боже! това е истинското празнуване на нашитъ най-свѣтли празници! Нъ не! у тѣхъ не е вината! Вината е у ревностнитъ ни Проповѣдници, които поставяватъ своето паство какъ и какъ да се прѣкарватъ тѣзи свѣтли празници! Насрадинъ-Ходжа що правялъ? Той биялъ всѣкога стария воль. И азъ се рѣшихъ да направя същото, нъ като видѣхъ, че двама селени вчепкали дѣда пона за брадата или да го окъпнатъ или да заръча едно ведро вино, азъ побъркахъ концитъ си! Нъ като се поокопитехъ извикахъ: брееей оставѣте дѣда пона, тази свещенна особа, че знаете ли хъ! Не! чу се гласъ, нѣма да го оставимъ, както ни влачи той да ни кѣпи и ни зема нетъ ведра вино, тѣй ще си го искараме и ние сега. . . . То е на заемъ.

Слѣдъ това гюрюлнитъ се поталожихъ и присѣтствующитъ като зарижихъ рунтавитъ ми калпакъ и голѣмитъ ми царвули разбѣгахъ се единъ насамъ, други нататъкъ, като викахъ: «бѣгайте, че Смѣшлю дойде и ще ни съдере дърмонитъ». Въ това разбѣгване единъ се помъчи да ми грабие калпакътъ, нъ Кукуругу като застигна кльвнъ го по ржката, отърва ми калпакътъ и се тръти съ хвърчане да гони тази личностъ *неприкосновенна*. Като помѣрихъ да се спусна и азъ слѣдъ тѣхъ, дѣдо пона ме хвалъ за ржката и ми благодари за гдѣто съмъ го отървалъ. На това ми благодарение азъ се изсмѣхъ и му рѣкохъ: дѣдо попе, всичкитъ трѣски сж у тебе, за гдѣто не поучавате паството си какъ да празнуватъ празниците. Що щешъ и ти на механата? А бе, Бай Смѣшльо, поѣ той, че азъ едва знамъ да прочитамъ, какви наставления искашъ отъ мене! Когато да ме опони владиката, не мисля друго, освѣнъ да ли имамъ 20 Л. Дадохъ му ги, и той ме упои. И ето ме сега и азъ попъ, като всичкитъ попове. Пустий дажъ! цуста кюския, рѣкохъ! Хай върви си дѣдо попе, азъ знамъ съ кого има да се смѣя за твойто упование.

Такова бѣше празнуването на тѣзи празници. Ишаллахъ и до година така да се празнуватъ. . .

Изъ Смѣшлювий дневникъ.

Смѣшлю се учи, че имало едно значително подобряние въ областнитъ приходи отъ непрямитъ данъци тамамъ 30%! Слава Богу, че на много мишки ще се развалатъ гнѣздата, ако не сж се развалили до сега.

Неожпанитъ прошения, закони и законопроекти днесъ за днесъ сж вече въ ржцѣтъ на постоянната *герондия* или *додекара*. Тя скоро щѣла да ги окъпи безъ мило (сапунъ), и да ги праги да играятъ на поствница по височинитъ на Сахатъ-Тене.

Лъжа е, че сношенията на Г. Г. Губер. сж прѣкъснѣти вече съ Г. Кребела. Тъ сж въ спогодба. *Ишаллахъ* дано излъзе сполучлива; друго-яче ще оцапаме калцитъ! . . .

Слухъ търчи и подекача на единъ кракъ изъ градътъ ни, че в. „Българско Знаме“ ще въскрѣсне и ще замѣсти „Свѣтникъ“, който не се е удостоилъ още да намѣри редакторъ. Смѣшлю му желае дълъгъ животъ и съвършено безпристрастие; друго-яче по-добрѣ е да не въскрѣснува.

Въплътениитъ страхъ въ чиновницитъ да не пишжтъ по вѣстницитъ, исчезнѣлъ вече, и тѣ захванжли по-явничко да си драцатъ. Спорѣдъ най-последень слухъ, тази мърка щѣла да си обере крушитъ. Амнь!

Арфяниститъ въ града ни дали прошение ерѣщу Г-нъ Смѣшля, за гдѣто се удързостилъ да ги нападне така грубно, и съ това да имъ отнеме прѣхраната. Тъ се прозаватъ съ арфитъ си и чакатъ слѣдствието на прошениято си. Нъ *галиба мендеръ алж* ще остане.

Пишжтъ ни отъ градъ . . . . че по празниците офицеритъ ходяли да кѣпятъ момитъ. Това ако е истина, на Смѣшля не остая друго, освѣнъ да имъ истрѣен едно *аферимъ* отъ голѣмото добрутро.

Отъ Нова година Смѣшлю прѣпоръчва на читателитъ си да четжтъ «Народн. Гласъ», и който не е абонатинъ да се ѣви по-скоро, зеръ оставж безъ него. «Народниятъ Гласъ», вѣстникъ беллетристическо-топографически и за напрѣдъ ще слѣдва сжщата програма. Освѣнъ единъ уводенъ членъ, Народн. Гласъ ще съдържа и свойтъ занимателенъ *дневникъ*.

Смѣшлю е въ състояние да страда читателитъ публика, че Нар. Гл. ще съдържа голѣмо избобилие отъ донески и че ще слѣдва да съобщава на почит. публика законопроекти и рапорти и особено че ще се стареа да обнародва най-дългитъ. За оние читатели, които не четжтъ. «Марица» и «Зорница» Нар. Гл. мисли да имъ дава тази възможность щеце прѣпечатва цѣли членове отъ тѣзи вѣстници.

Изъ Княжеството.

Тайна Кoresпонденция на «Смѣшля»

Ехъ, бае Смѣшльо, строгата ти телеграфическа заблѣжка прихъ отъ ржцѣтъ на една нова ученичка която слѣдва *телеграфилта*, та отъ срогость *шеше* да испокжеа и чървата ми. *Тамамъ* бѣхъ прѣгнѣжлъ крѣвавицата нарѣсена съ черенъ пинеръ и мѣряхъ да си ерѣвжъ червенъ Петко, ето че тази блѣжка ме спрѣ. Начасѣтъ дограбихъ орловото си перо и седнжхъ да ви съобща ново-ветхо отука.

Консерваторитъ най-свѣтло и най-весело прѣкарахъ празниците, тѣ отъ радостъ не знаяхъ гдѣ се намиратъ на небето ли или на земята. Прѣдставители-

тъ на Инородното ни Събрание гуляха както трѣбва. Отговоритъ на *троицата* рѣчь е много хубавъ на изгледъ и на кинга. Мнозина щѣли да си изгубятъ мозъцитъ догдѣто да го извадятъ изъ *люптъ* на петмезътъ. Една рѣдка ги стѣгнала че щѣла да ги испосѣдере. Благодарение на кмета, който привтасалъ на врѣме та довелъ нѣколко доктори, които начасѣтъ я спрѣли.

Заседания ставахъ и ставатъ, бае Смѣшльо, нъ още нищо нѣма за прѣдъ кумътъ. Кюновѣтъ съ сладкото вино за варение петмезътъ сж готови вече, само нека бѣла прѣстъ да се прѣѣче виното, да се подкладе огънътъ и да завржтъ. Ако се случатъ кюновѣтъ *бахтана* вече. То е нѣщо неизвѣстно, защото *аджесми* ще кладатъ огънътъ и аджесми ще го варятъ! . . . Нека Богъ ги вразуми, а дѣдо Господъ нека имъ даде потрѣбната имъ благодать; друго-яче, не бихъ знаелъ какъ да се изразя! . . Разбирашъ ми я?! . . .

Отъ гюрюлнитъ и натардинѣтъ столицата ни не е още утихнѣла! Младекитъ ни и аристокрацията ни тѣ бѣхъ желали още да се продължатъ празниците, а кафе-шантанитъ тѣ нжжъ бѣхъ желали цѣла година да се продължаватъ! . . . Писалищата и бюрета още се чистетъ отъ праховѣтъ а мнозина се начесватъ въ тилътъ и мислятъ защо да имъ сж празни *джобовѣтъ* и *портмонетитъ*! Незная дали и по васъ е сжщото (Б. на См. То се знае, нека ли питанне?! може и даха бегеръ! . . .)

Тамамъ щѣхъ да ти пишж и за тържественитъ балове и прѣдставления, които сж дадохъ за въ честь на прѣдставителитъ, нъ крѣвавицата, която бѣхъ погнѣжлъ съ доста черенъ пинеръ, загориме много та отъ ядъ строщи ми се перото. За това свѣршвамъ и до нѣти ще ти пишж съ ново перо нови новини. *Сбогомъ!* . . .

Ирѣмудрость Смѣшлюва

Чтение!

Вонмемъ!!!

Тако глаголетъ Смѣшлю: тѣзи дни студовѣтъ ще замржзатъ на мнозина носовѣтъ та нещжтъ да могжтъ да смъркатъ *еифие* и вмѣсто него ще подпалатъ голѣмитъ *паргилета* за да са утѣшаватъ съ бърбочанието имъ. Вжтрѣ въ тѣхъ ще има една прѣсна червена дръпка, която спорѣдъ движението на водата ще прѣдставява и разни фигури. Първата фигура ще прѣдставява г. Кукуруга съ червена човка и съ червени махмузи, знакъ на крѣвави бой и на побѣда; а близу до него ще се вижда единъ цѣлъ скелетъ, който ще го зашлапва съ смъртъ, около този скелетъ ще бжджтъ наредени всичкитъ му абонати въ знакъ на трауръ.

Втората фигура ще прѣдставява нашъ дѣда Смѣшля съ черъ рунтавъ калпакъ, съ черни навуща, съ черъ кожухъ и съ черни подвръзки на царвулитъ, знакъ на жалѣние за побратимътъ си Кукуруга. До него съ кръстосани ржцѣ ще се вижда друга фигура голѣма и наче чловѣческа. Тя ще се разговаря съ друга една фигура, която ще прилича на *касеталия*, и която ще иска да узнае причинитъ на подлютената понара и трахана. Гъртикулациитъ, които ще издава за оправдане ще бжджтъ слѣдующитъ: азъ неможжъ безъ позволение, азъ не ясамъ свободенъ, азъ съмъ съ свѣрзани ржцѣ, азъ съмъ зависимъ мой-

та воля лъжи въ волята на седемъ кралоуе и банове, азъ. . . азъ. . . азъ. . . не можж. . . да, азъ неможж да се сириятеля вече съ фигурата, която стои на ерѣща ми, защото ще изгубя положението си, защото седемтъхъ кралоуе и банове ще ми прѣсѣчатъ приходътъ и послѣ кждъ да хода да се скитамъ гдѣ двама и азъ третий! . . . Между тѣзи фигури като се прѣобърне дръвката ще прѣдстави още двѣ други, които ще се зхоятъ една срѣшу друга и ще се мотаятъ съ леволвери. Между тѣхъ ще се вижда нѣщо като църква и много коети отъ умрѣли, които ще викатъ за отмъщение. На челата имъ ще се вижда и ще се чете ясно слѣдующий надписъ: *смерть или свобода*; а на грждитѣ имъ съ голѣми и златноогненни букви: *отмъщение!*

Неприкосновенни, дайте внимание на Смѣшловата прѣмудростъ, защото друго-яче писано е въ книгъземлеописания: и исчезнетъ имя ваше отъ земли, яко не сотвористе волю мою и волю народа моего.

Бѣлото Магаре.

Басна изъ Смѣшловата бѣсва.

Единъ търговецъ си купилъ бѣло магаре. Той мислилъ да спечели съ него много нѣщо като го развожда отъ градъ на градъ и отъ село на село за *сеурджилки*. Той мислилъ още че хората като не сж виждали другъ нѣтъ подобно бѣло животно ще даждъ мило за драго само и само за да се удостоятъ да го видатъ. И наистина той въ единъ два града и въ едно двѣ села сполучилъ да се награби и да се наседѣ хубавичко; нѣ отнелъ то му излѣзло солено изъ носѣтъ. Гражданитѣ и селенитѣ като мислили, че ще видатъ нѣщо свѣрхобикиовенно въ това бѣло магаре дали гдѣ си имали, нѣ най-сѣтнѣ като се нагледѣли на него и чули гласѣтъ му, че е гласъ като на всичкитѣ други подобни животни, наговорили се да не дръстатъ търговецѣтъ по добръ да си земѣтъ всичко, що му сж дали и да го изгонатъ изъ градоветѣ си и изъ селата си. Хитрийтъ търговецъ като подушилъ каква е работата, прѣзъ ноцъ побѣгналъ.

Въ туй врѣме по едно турско *разгеле* той се срѣщилъ съ единъ вълкъ и съ една лисица. Вълкѣтъ захваналъ да се облизва около плѣчката си, нѣ лисицата му казала: магарето е скѣно, скѣно ще ти лѣгне и ѣдението му. Не! рѣкълъ вълкѣтъ, азъ и бляитѣ магарета зная да дава. Не! отговорила лисицата, ще ти прѣсѣдне!

Догдѣто се карали и прѣпирали вълкѣтъ и лисицата, задала се гражданската и селската потеря, тѣ като видѣли каква е работата ударили на бѣгъ, а подиръ тѣхъ и търговецѣтъ. Магарето останжло плѣчка на потерата; нѣ догдѣто се карала тя помежду си кой да го земе, пристигна и нашъ дѣдо Смѣшльо, растркватълната съ калпакѣтъ си и отнима магарето. Магарето сега е въ негови рѣцѣ само бѣзъ сѣдло и бѣзъ юзда. Отличнитѣ му знакове за познавание сж: 1) бѣло магаре, 2) съ бѣла брада подъ долната устна, 3) съ подетригана опашка, 4) съ расцѣпени уши, 5) съ черъ коремъ и 6) съ едно око.

Ако би въ 15 дни да се не появи нѣкой да си го потърси, Смѣшлю ще го пѣвади на *мезатъ*, и който нададе и нему ще го придаде. Нѣ съ условие, че

ще му заплати и 15 дневното храняние. Мезатѣтъ ще стане въ Смѣшловата канцелария на 35 того часѣтъ по 1½ слѣдъ полуноцъ, когато изреве то само, и му се чуе славейскитѣ гласѣ. Който изреве *чууушъ*, той ще види Смѣшловитѣ *дѣсумбишъ*.

Румелийската Панорама.

Изъ Смѣшловата философия.

Тази Румелийска панорама (всезрѣлице) ще пристигне тѣзи дни въ Смѣшловата скромна кѣщичка и ще съдържа слѣдующитѣ изглѣди:

I. *Високопоставени и недокоссени* лица какъ играятъ на *бизакъ*, и какъ криятъ лѣричкитѣ подъ тавлето. Между този изглѣдъ зрительтъ ще забѣлѣжи и едно кумирче, което се движи отъ врѣме до врѣме и прилпча на описанитѣ джюджета въ блаженнопочившия нашъ побратимъ в. «*Свѣтъникъ*». Името му е ако се не лъжемъ: *Азовъ*:

II. *Инспектори и инспекторчета* какъ нагледждатъ ученицитѣ, и какъ непоразяватъ учителитѣ, за гдѣто не имъ вѣрватъ по волята. До тѣхъ ще се вижда и нашъ Смѣшлю, който съ една ортома ще тегли тѣзи инспектори и инспекторчета къмъ Дирекцията на Нар. Провѣ. По нататѣкъ ще има цѣла библиотека отъ разнo съдържанне книги насочени за прѣвозданне;

III. *Прѣводачи и прѣводачки* на книги какъ се каратъ и какъ се бягъ. До тѣхъ ще се съгледждатъ и двама еднопорни съчинители на граматика и на история умислени като дуяци на купище. По-нататѣкъ единъ старецъ като да имъ вика: уррааа! на прѣдъ! царството книжевно е за васъ;

IV. *Инженери и адвокати* безъ дипломи какъ подемырчатъ и какъ мѣратъ чюждитѣ касни и джобове. До тѣхъ ще стои една постоянна конанка отъ която ще се навождатъ да ядѣтъ и да се облизватъ. По-нататѣкъ една кадилница съ дрыкулки, която ще държи единъ черновѣждъ човѣкъ и да ги прикадява. Не далечъ оттамъ ще се вижда и сѣнката на нашъ дѣда Смѣшля да ги шиба по ушитѣ съ единъ желѣзенъ бичъ.

V. *Българско хоро* съ български костюми какъ вграятъ назадъ-на прѣдъ и какъ не оставятъ никой чужденецъ да доближи до тѣхъ. Около хорото ще има много *сеурджии* съ разни костюми. По-нататѣкъ ще има разни касти или кашии отъ чиновници и духовници; а до тѣхъ ще се вижда нашъ дѣдо Смѣшлю съ обѣржѣтъ кожухъ да ги плаши;

VI. Най-сѣтнѣ панорамата ще прѣдставлява разни гладиаторски борби, или както се казва по просто, *пелхиванѣци*. Много отъ зрительтѣ ще останжтъ благодарни, а новечето ще се разбѣгатъ отъ страхъ, между които ще се вижда и лицето на Азовъ.

Донски на „Смѣшля“

Пловдивъ. Башъ на Нова Година
Бачо Смѣшльо!

Румнж ми на умѣтъ да ти пишж нѣколко реда и отгукъ по случай на прошенето на нашитѣ чиновници. Понеже имъ се свалихж платкитѣ, тѣ искатъ възнаграждение за квартири, ужъ че били много скѣни. Истина квартиритѣ сж скѣни, нѣ кон квартири? Тамъ гдѣто има да се влаче чехалъ и лѣска-

ви. Разумѣвашъ я? . . . Това неще билейско тълкувание, това е явно като едно на рѣка. Хемъ стая, хемъ топливо, хемъ свѣтло, хемъ пранне, хемъ околосоанне, хемъ и лѣскава, то се знае, че е скѣно и че чергата не стига да покрне и краката.

Ха-ха-ха-ха, бачо Смѣшльо, чуй още една по-прѣсна и по-чудна новина, която вѣрвамъ, да не се е случила въ градѣтъ ви по празниците! Едно копте которанте като се годи тѣзи дни за една гъркиня, обѣцахж му 20 кесни пари. Когато поиска обѣщаната сума за да се приготви за свадба, тѣ му отказахж. Той поиска да върне, нѣ тѣ му отговорихж, че не може да върне, защото играли съ момичето на орѣхи. И така чаара-баара патрапихж му го! Тевекелъ и Виргилій не се е паразилъ въ своята Енеида: *tunc Danaos et dona ferentes* сир. страхъ ме е отъ гърцитѣ когато даже и дарове поднасятъ. Това нека служи на мнозина за наука, ако искатъ да имѣтъ сполука.

Твоитѣ Новинарѣ.

Бургазъ, прѣзъ нечеститѣ дни на 1882 г.

Любезнѣйший дѣдо Смѣшльо!

Съ тѣзи поща ти пращамъ това послание съ едно черво кървавица — бакшишъ.

Като се научихъ отъ вѣщи хора, че си билъ добръ математикъ — спедналетъ, пращамъ ти съ това мое саморѣчно послание и нѣколко задавки, които ако ми разрешшишъ безъ друго ще ти испратя една кошница миди, които тия денѣ по причина на карнавала ще почнатъ да излизатъ на русската скеля.

Ето ми и задачитѣ:

1.º — Единъ Пр. . . , който получава 40 лири на мѣсецъ и трѣбва да сѣди въ кабинета си отъ 10 часѣтъ сутрѣнта до 4 вечерѣта, колко трѣбва да получи, като той отъ 8 часѣтъ сутрѣнта до 12 играе бизакъ (въ казното, разбира се), отъ 12 до 2 вечерѣта обѣдва, отъ 2 до 7 играе билийардъ, отъ 7 до 9 вечера, а отъ 9 до 8 часѣтъ сутрѣнта илиндиева се на шепъ-белъ и комаръ? — 2.º). Колко загуба докарва такъвъ Пр. . . на Областѣта? — 3.º). Колко печели Дирекцията на Вжгрѣшнитѣ Дѣла отъ тѣя Пр. . . ? — 4.º). До кога комарджитѣ ще бжджтъ Пр. . . , или, до кога такъвъ Пр. . . ще бжде Пр. . . ?

Твой: *Сжбчо Шошлекѣтъ.*

ПОЛИТИКА

!?! За Египетъ нѣма вече що да кажемъ, той си останж плѣчка на баба Виктория. Нѣ относительно за нашата *Айше-ханжмъ*, на баба Виктория не ѣ са ще да вѣрва, че Русия прѣдложила на Австрия да си раздѣлятъ червентѣ ѣ емени и жьлтитѣ ѣ местове. А бе та че и на Бай ви Смѣшля не се вѣрва това. Хич бѣлото куче правили хасъ отъ снѣгѣтъ или отъ памукѣтъ? То се знае, че когато и да е тѣзи червени емени и жьлти мѣстове ще се раздѣлятъ, нѣ съ кого и кому какво ще се падне то е още съвѣсмъ неизвѣстно. Някоя математика не е въ състояние да го докаже, и никоя астрономия не е въ сила да го прѣдизвѣсти.

Кѣщи и кули по въздухѣтъ колкото искате. Берлинскитѣ «*Тагблаттъ*» казва че ужъ дѣдо Францъ-Иосифъ се изразилъ тѣзи дни така: «ако Руссия ни остави да завземемъ Западнаа часть на Балканитѣ заедно съ Солунъ. (Б. на

См. *Посмали Манго*), ние нѣма да ѝ въспрѣятствуваме да завземе Источната част заедно съ Цариградъ! (Б. на См. *Гладна кокошка просо сплыва*)! . . .

Хей, нашенци и нашенки чувате ли хората какво кроятъ за нашитѣ бѣдѣщи надѣжди? Стѣгайте си опинцитѣ и отваряйте си мигацитѣ, зере ни Дунавъ, ни Марица, ни Вардаръ ще ни оперѣтъ! . . . На животъ ни дѣлетъ още нма нието, ами ако се прѣсторимъ на умрѣли, както сме сж и прѣсторили съ несъгласията си? . . . Смѣшловитѣ калпакъ се издува отъ стражъ! Внимавайте! . . .

На другитѣ вѣстникари ако и да имъ се не сбѣдватъ *хавадиситѣ*, нъ Смѣшловитѣ *хавадиси* не сж отъ тѣхъ! Нашъ Смѣшлю чурукъ тахтая басмазъ. Нему каквото му се вдѣне въ ухото *сааламъ* излиза. Внимавайте и не се прозявайте! Туй знае Смѣшлю, туй казва и си омива рѣцѣтъ като Пилата.

ШЕРЕНИ.

Единъ депутатъ пита: трѣбва ли да ходи и въ градътъ си все обрѣженъ за гдѣто не си земалъ назадъ докачителнитѣ думи въ Област. Събраше? Отговоръ: нека пита устата си.

Единъ Г-нѣ пита: защо изъ Пловдивъ се виждатъ варѣдко свраки? — Отговоръ: защото коконитѣ имъ не отсѣжватъ първенството.

Едно конте пита: защо въ Пловдивъ за единъ часъ играше билардъ зимѣтъ 1 франкъ, а въ Сливенъ както заврѣжтъ? Отговоръ: за да го научатъ да пазѣ бѣли пари за черни дни.

Оцѣика на човѣшкитѣ кожи. Защо на единъ хора кожата се цѣвятъ по 20, 25, 30, 35, 40, 45, 50 Л, а пакъ на нѣкои си по 2, 3, 4, 5? Отговоръ: защото на първитѣ сж дебели и приличатъ на биволеки, а на вторитѣ сж тънки и отъ всѣка муха се безпокоятъ.

Общо желание. Мнозина питатъ: кой е редакторътъ на „Смѣшля“? Отговоръ:

Той е на глава главата,
А на Бога верѣдъ ерѣдата;
Прѣдпослѣдѣнъ у селото,
А челѣ все на челото:
Край на имена глаголитъ,
А начало на вси волни;
Врѣлъ пазачъ е на мѣжитѣ
За отлика в' родовѣтъ.

Смѣшлю пита: кой е?

Единъ попъ като рѣсаялъ по кѣшчята и пѣялъ *«во Йорданъ крещашуся тебѣ Господи»* една жена извадила да му даде единъ брусъ сланина; а той като видѣлъ, че брусетъ нѣмалъ повече отъ половина ока, въ продължение на пѣянието си: *«троическое явися поклонение»* избѣбралъ: *«Родителевъ бо гласъ свидѣтелствоваше»* че брусетъ нѣма една ока и че надѣнитѣ сте ги изели са ми безъ попа.

Срѣщну водици когато, спорѣдъ приказнитѣ на бабитѣ, се отваряло небето и всѣкой, щото поисквалъ, му се давало, една мома като видѣла ужъ отворено небето отъ бързотия вмѣсто да извика: *дай ми, Боже, добъръ любовникъ*, а тя извикала: *дай ми, Боже, добъръ духовникъ*.

Женска вѣрность. Единъ мжжъ

за да опита жена си, дали му е вѣрна, и дали държѣ тайнитѣ му, заравна на ставане отъ леглото казалъ: жено, видишъ ли какво чудо съмъ сторилъ? Не нѣма да ти кажѣ! . . . На тѣзи думи тя се тѣртила или да ѝ кажѣ, или ще умре. — Ще ти кажѣ, рѣкълъ ѝ мжжѣтъ, ама ако не кажешъ никому. — Ге! че какъ? До сега казала ли съмъ нѣкому нѣщо? — Е, добръ, повторилъ ѝ мжжѣтъ, видишъ ли това яйце? Азъ съмъ го снесълъ тази нощъ.

Той изъ вратата и тя у комшинитѣ, дѣто се похвалила, че мжжѣтъ ѝ снесълъ двѣ яйца; догдѣто да се завърне мжжѣтъ ѝ до вечерта яйцата порасли на сто и цѣло село знаело.

Една селска мома пита: коя частъ на кокошката да яде, когато, спорѣдъ казанието на старитѣ баби, ако яде тѣртката ѝ, касметѣтъ ѝ щѣлъ да се натѣрти; ако яде крилата ѝ, касметѣтъ ѝ щѣлъ да хвърчи; ако яде краката ѝ, касметѣтъ ѝ щѣлъ все да пжри; ако яде сърдцето ѝ и воденицата ѝ, касметѣтъ ѝ щѣлъ да туца и да мели; ако яде главата ѝ, касметѣтъ ѝ щѣлъ да оиникавѣе; ако яде шийникътъ ѝ, касметѣтъ ѝ щѣлъ да се провлача като него; ако яде копытѣ ѝ, касметѣтъ ѝ щѣлъ все да прѣнуека? Отговоръ: да яде не споменжитѣ части, а другитѣ да ги глѣда и да се облизва за хатжрѣ на бабитѣ когато ги лапатъ тѣ!

Единъ резервистъ пита: като се намалили на военнитѣ заплатитѣ, дали се намалили и на обучацитѣ ги по вѣ 7 % силата имъ на перникътъ? Отговоръ: мѣрки сж зети вече всѣкому спорѣдъ *халатъ* колко оки може да носи гърбѣтъ му или сѣдалиникътъ му.

Когато по поправеното сега поше (?!) Отъ Сливенъ до Нова-Загора ся отива за петъ часа за колко часа ся отиваше като не беше още поправено? Отъ отъ См. «за да може да ся рѣши тая задача, трѣбва да се узнае каква сума е потрошена за поправка на посето».

Защо нѣкой депутати мисляха и мѣлчаха въ събраието? — Отъ отъ См. «защото знаяха че имъ ся свѣршава не прикосновенността».

Единъ депутатъ мислялъ да заколи два-три хранени шупари на своитѣ избиратели и да имъ прати едно бури три-годишно вино за да не го превзиратъ пакъ; — Б. на См. «ако е тѣй и Смѣшлю да заколи два-три шупара на своитѣ абонати и да имъ прати вино дано му внесѣтъ пари, защото и дуела нѣма да му помогне».

ТЕЛЕГРАММИ.

Пловдивъ. Празникътъ на 4-ий того се отпразнува твърдѣ блѣскаво! Процесията отъ вноочайши и нижайши чиновници бѣше прѣкалена по униформата си и по извѣрността си. Уррааа! цѣняхъ Марицинитѣ вѣлни подъ ледовѣтъ. Всички бѣхъ весели, само единъ му отмишляваше и като да му се не щѣше този празникъ. (Б. на См. а той да е парамилъ кошъ съ праса и да я е продавалъ та да му не е било мѣчно.)

Харманлий. Прѣдставленieto на празникитѣ излѣзе твърдѣ блѣскаво. Публика безкрайна. Комедиятъ: *Бълморскитѣ гаци* и *Докторска борба* не можѣхъ да се прѣдставатъ, по при-

чина че актьоритѣ и актьоркитѣ прияли крѣвавица. (Б. на См, лѣжа е; по причина че гацитъ били пѣлни та нѣмало кой да ги испраздни.)

Хасково. Печатницата стои и дрѣме. На вѣстникътъ още се мисли нмето като какъ да го крѣтатъ. (Б. на См. нека го крѣтатъ: Ревизоръ.)

Тамже. Прѣдставленieto бѣше прѣвѣходно?! Актьоритѣ играхъ ролигѣ си като истински зли жени. Пари паднѣхъ доста. Смѣтката още не имъ се знае. (Б. на См. Научете се, кокошии кракъ ли сте бѣли? . . .)

Сливенъ. По другитѣ градове ставатъ прѣдставления лѣжовни, нъ по насъ истински. За една *вула-парасж* трѣбваше да се заплатятъ 5 Л за борчъ на селото че тогава да се земе.

Тамже. Читалището и женското ни дружество ще въскрѣснѣтъ скоро. Армянститѣ си обрахъ крушитѣ. Нашата интеллигенция се готви да прѣдстави неиздадената още драма *сюрпадиранъ адвокатъ* или какъ се прѣдставляватъ умрѣли свидѣтели за живи. (Б. на См. И това ли има?)

София. Депутатитѣ празнуватъ все на угощение у кметѣтъ. Единъ отъ тѣхъ си изгубилъ *чалмата*. Либералитѣ праватъ *трауръ*.

Чокоба. (Сливенский департаментъ). Човѣкѣтъ донесе вулата за вѣнчаване отъ Сливенъ, нъ съ нея заедно и едно писмо до кметѣтъ да събере 5-тѣхъ Л и да ги внесе на приносящитѣ. (Б. на См. И тоя владишки акжлъ не е малкъ!)

Одринъ. Г-нѣ Маджаровъ тѣзи дни бѣше тука, той останѣ твърдѣ смалитъ отъ подробноститѣ за тукашната несществующа българската община и още повече отъ българщината и отъ дѣятелността на духовникътъ ни. (Б. на См. Много трѣски за дѣлание има, нъ да сж живи прѣднитѣ жби!)

М.-Паша. Нашѣтъ г. Армудаа си надѣна червени еменини. Колко му мязатъ я! (Б. на См. като на свиня звѣнецъ!)

Жеравна. Ела, ела, бай Смѣшльо, та да оплачешъ училищата ни! (Б. на См. Ха-ха-ха-ха! Азъ не плача нъ се смѣя! До пѣти ще ви се посмѣя! Сега си стѣгамъ царулитѣ, че нмамъ бърза работа за Котель!)

Айдосъ. — Явлжшъ е телеграммата отъ града ни до в. Марица. Дългоуховъ ѣде даяка отъ самага него прѣдизвиканъ. Подписавшитѣ телеграммата отказватъ изгубената си честь. (Б. Р. Коя? Да ли виновническата или чивлшката? Очакваме отговоръ.)

Сливенъ. — Нѣма що да се боятъ вече нашитѣ селени. Адвокатитѣ болдяха. Безграмотнитѣ арухалджни станаха юристи, купиха си загранични учебници по гражданското и углавното право. (Б. Р. толкозъ по лошо; до сега ако селенинтѣ си даваше кужуха, то отъ сега ще му снематъ и кожата.)

Шире. — По Никулденъ нашето село има честта да бѣде посѣтено отъ училищний инспекторъ. Вждаде му сж честь отъ страна на селенитъ, ибо на колесницитѣ возведенъ бѣ въ Айдосъ.

Сливенъ. — На 4 того водосѣтъ стана за дохожданието на братушкитѣ въ града ни. Смѣшлю присѣтствува съ всичкото си великодушне. Жално му е само, че му е кѣса чергата и не може да помѣсти въ стѣлповетѣ си вжодушнитѣ слова. —